EUROPÆISK FOLKEBLAD

De Europæiske Konservative og Reformister

DECEMBER
2. ÅRGANG
7/2016

DOHRMANN TIL TOPMØDE I NORDISK RÅD

STORT FLERTAL I EUROPA-PARLAMENTET STILLER TYRKIET STOLEN FOR DØREN

MENNESKEFISKERE I MIDDELHAVET

HVIS 2016 VAR SPÆNDENDE, SÅ BARE VENT TIL 2017…

2016 var et turbulent år, hvor der blev vendt op og ned på tingene. Ikke bare i EU, men også globalt. Briterne stemte sig ud af EU den 23. juni, og den 8. november stemte amerikanerne mod alle mediers forventninger – og ønsker – Donald Trump ind i Det Hvide Hus. Den politisk korrekte elite var hurtig til at proklamere verdens undergang. Medierne gik i sort, og i Sverige tilbyder psykologer i ramme alvor forældre vejledning i, hvordan de bedst taler med deres børn om Trump. Det siger næsten det hele. Eliten står rådvild og afpillet tilbage. Men i Tyskland ruster man sig til at blive det sidste bolværk mod de folkelige revolutioner i verden. Her vil man vise, at man fortsat holder den politisk korrekte fane højt, og det vækker begejstring hos eliten.

Da den afgående amerikanske præsident Obama efter valget i USA gæstede Berlin, udtalte han på en pressekonference, at han ville stemme på kansler Merkel, hvis han var tysker, og at hun nu står tilbage som en leder af den frie verden. De to havde et tæt samarbejde og var enige om næsten alt; lige fra den globale opvarmning, over EU og til håndteringen af flygtningekrisen. Obama forsøgte også at blande sig i den britiske afstemning om Brexit med en løftet pegefinger til briterne og en opfordring til at blive i EU.

Men et flertal af briterne valgte som bekendt "leave", og et flertal af amerikanerne ville hellere give erhvervsmanden Donald Trump en chance end at fortsætte med en "tredje" Obama-periode under Hillary Clinton. Splittelsen i det amerikanske samfund har aldrig været større. Store dele af middelklassen er sunket ned i fattigdom – og det var dem, Hillary Clinton kom til at omtale som "deplorables", racister, homofobe og andre venstrefløjsskældsord. Måske var der ikke tale om et tilvalg af Trump, men snarere et fravalg af Clinton.

I både Europa og USA gik man amok efter det amerikanske valg den 8. november. I månedsvis havde man fremstillet Donald Trump som noget af det værste, der kunne gå på to ben, og i månedsvis havde medierne hånligt sagt, at han ikke havde en chance. Men alligevel vandt han, og da oprandt selvransagelsens time hos de "snakkende klasser". Hvad var gået galt? Hvorfor kunne man ikke længere stole på meningsmålingerne? Hvem var alle de vrede mennesker, der havde stemt på Trump? Hvorfor blev de ikke pænt liggende hjemme på sofaen, som de plejede på valgdagen?

Noget lignende oplevede vi i Danmark efter sidste folketingsvalg, da hovedstadens presse tog på udflugt til Sydjylland for at møde alle de "mærkelige" eksistenser, der havde stemt på Dansk Folkeparti. De skulle nemlig helst kunne anbringes i en "kasse". Medierne elsker at anbringe folk i forskellige kasser, for så forstår de nemlig verden. Så er alt trygt og godt. Det er kun de onde, der "generaliserer" og "har fordomme". Naturligvis ikke medierne. Men alligevel er der en ubehagelig følelse af, at alt er i opbrud. At den politiske korrektheds tidsalder måske er ved at være forbi.

Obamas møde med kansler Merkel var en hyldest til den politiske korrekthed – og måske dens sidste krampetrækninger. I slutningen af november svirrede rygterne i Berlin: Genopstiller Angela Merkel som kansler, når der er valg til forbundsdagen i september 2017? I første omgang kom en CDU-politiker måske til at tale over sig, da han luftede muligheden, men nej: Den var god nok. Merkel, som har været Tysklands forbundskansler siden 2005, nupper en tredje periode, og hun har desværre en god chance for at vinde, dels fordi de to koalitionspartier CDU/CSU og SPD formentligt kan bevare deres flertal, dels fordi man blot lader de Grønne eller venstrefløjspartiet Die Linke indgå i et flertal, hvis opbakningen ikke rækker. Og så kan det indvandringskritiske parti AfD stå isoleret tilbage.

Men prisen bliver høj. Splittelsen er allerede enorm i Tyskland, og Merkel er forhadt i vide kredse. Polariseringen i det tyske samfund vil nå nye højder, og den sociale uro vil tage til i styrke. Men i Tyskland står den politisk korrekte elite langt stærkere end i resten af Europa på grund

Mange beskylder Kansler Merkel for at have mistet kontakten til virkeligheden, og det har ført til et hav af karikaturtegninger og billedmanipulationer – her som Dronning Victoria. (Facebook)

af den tyske historie. Her er det langt lettere at beskylde indvandrings- og EU-kritiske kræfter for at nære nazi-sympatier. Derfor vil Tyskland være den politiske korrektheds sidste bastion – mens den almindelige tysker tavst må betale prisen for en vanvittig indvandringspolitik. Kun de modige og dumdristige tør sige fra og demonstrere i Dresden og andre byer.

Også i Frankrig er udviklingen spændende. Her får det indvandringskritiske Front National med Marine Le Pen i spidsen en reel chance ved præsidentvalget i 2017. Partiet ønsker Frankrig ud af EU, og hvis det bliver en realitet, så bryder EU hjælpeløst sammen, da Frankrig sammen med Tyskland udgør hovedsøjlen i EU.

Så spænd sikkerhedsbæltet på vej ind i år 2017. Det bliver ikke mindre spændende og turbulent end 2016. Nye flygtningestrømme er på vej fra Afrika, og i Tyrkiet har diktatoren Erdogan allerede truet med at åbne grænserne for flygtninge og migranter, så de endnu en gang uhindret kan krydse Middelhavet. Befolkningerne siger fra. De vil ikke finde sig i mere. Kampen mellem elite og befolkninger vil fortsætte og tage til i styrke i det nye år, men det er kun et sundhedstegn, og derfor er der al mulig grund til at ønske Europa og den frie verden et godt og lykkebringende nytår.

■ **KL.**

DOHRMANN TIL TOPMØDE I NORDISK RÅD

Af Karsten Lorentzen

I dagene fra 1.-3. november 2016 afholdt Nordisk Råd topmøde på Christiansborg i København, og hele Folketinget blev i den forbindelse omdannet til et fælles-nordisk parlament med folketings-salen som mødested

Jørn Dohrmann gæstede topmødet i egenskab af formand for den såkaldte SINEEA-delegation, der varetager EU's forbindelser med Schweiz og Norge samt EØS-landene. Det er også denne delegation, der har med EU's relationer til det strategisk vigtige arktiske område at gøre, og netop Arktis var temaet, da Jørn Dohrmann gik på Folketingets talerstol for at aflægge beretning.

Jørn Dohrmann påpegede i sin tale vigtigheden af en mere regelmæssig dialog mellem Europa-Parlamentet og Nordisk Råd, hvis medlemslande, bortset fra Danmark, Sverige og Finland, ikke er medlemmer af EU, og at de direkte relationer mellem de forskellige udvalg skal spille en central rolle.

Fælles interesser i Norden og EU

"Den integrerede EU-politik for Arktis, der blev lanceret i april i år, er udtryk for, at EU fortsat kigger mod Norden med stor interesse. Samtidig lægger den seneste handlingsplan for EU's Østersøstrategi særlig vægt på den rolle, som de regionale organisationer kan spille. Det giver mulighed for at styrke relevante initiativer fra Nordisk Råd, og det forstærker muligheden for at udvikle disse til konkrete handlinger", sagde Jørn Dohrmann og tilføjede, at han ser mange paralleller mellem de nordiske ambitioner og den nuværende EU-dagsorden på områder som energi, klimaændringer, bæredygtig udvikling, uddannelse og forskning.

Han understregede desuden, at et godt samarbejde er noget helt centralt:

I sin tale til Nordisk Råd understregede Jørn Dohrmann vigtigheden af et godt samarbejde mellem EU-institutionerne og Nordisk Råd. (Foto: Karsten Lorentzen)

"Norden fortsætter med at være af stor interesse for EU i og med, at de nordiske lande enten er medlemmer af EU eller har EØS-medlemskab. Desuden har mange af de emner, som optager Nordisk Råd ofte en EU-dimension. På samme måde har mange af de spørgsmål, der optager EU også en nordisk eller en bredere regional dimension", sagde Jørn Dohrmann og udtrykte glæde over Nordisk Råds intentioner og beslutning om at intensivere sit samarbejde med EU-institutionerne i almindelighed og Europa-Parlamentet i særdeleshed. ■

Nordisk Råd omdannede Christiansborg til et nordisk parlament i begyndelsen af november. (Foto: Karsten Lorentzen)

Medlem af Europa-Parlamentet gæstede i nogle dage sin gamle arbejdsplads Christiansborg, hvor han tidligere har været miljøordfører for Dansk Folkeparti. Denne gang repræsenterede han SINEEA-delegation ved topmødet i Nordisk Råd, men der blev også tid til at deltage i Dansk Folkepartis gruppemøde. (Foto: Karsten Lorentzen)

ANDERS VISTISEN:

ENDELIG HAR MAN INDSET, AT TYRKIET IKKE HØRER TIL I EU

Af Karsten Lorentzen

Anders Vistisen glæder sig over, at Europa-Parlamentet har vedtaget en resolution om et midlertidigt stop for videre optagelsesforhandlinger med Tyrkiet, men allerhelst havde han set, at man endegyldigt lagde planerne om et tyrkisk EU-medlemskab i graven. (Foto: Carsten Lundager)

Anders Vistisen glæder sig over, at Parlamentet for et par uger siden vedtog en resolution, som opfordrer til, at EU's forhandlinger med Tyrkiet bliver midlertidigt indstillet. Europa-Parlamentet kunne ganske enkelt ikke længere holde til den tyrkiske præsident Erdogans diktatoriske kurs i forhold til landets opposition, når Parlamentet samtidig taler op og ned ad stolper om alt fra ytringsfrihed til menneskerettigheder og gerne løfter pegefingeren over for alle tiltag, der har til hensigt at begrænse ytrings- og pressefriheden – både i medlemsstaterne og lande uden for EU

Vistisen betegner det som en politisk sejr for Dansk Folkeparti og andre kræfter, som i årevis har advaret mod at lade Tyrkiet komme ind i EU, først og fremmest fordi landet er muslimsk og hovedsageligt ligger i Asien, men også fordi Tyrkiet for alvor ville forrykke hele magtbalancen i EU. Hertil kommer, at de tyrkiske magthaveres forhold til menneskerettighederne er mildt sagt anstrengt, at kurderne undertrykkes, og at landet stadig nægter at vedkende sig folkemordet på armenierne, der kostede omkring en million mennesker livet efter Første Verdenskrig.

Men Anders Vistisen havde dog helst set, at forhandlingerne mellem EU og Tyrkiet én gang for alle var havnet på historiens losseplads som en kæmpemæssig fejltagelse – uden mulighed for en senere genåbning.

Optagelsesforhandlinger hører hjemme på historiens losseplads

"Allerhelst havde vi set, at forhandlingerne var stoppet endegyldigt, men desværre eksisterer der i de to store grupper i Parlamentet stadig et naivt håb om, at forholdene i Tyrkiet en dag vil tillade, at forhandlingerne genoptages.

Alligevel valgte vi i Dansk Folkeparti og ECR-Gruppen at støtte resolutionen, fordi den er udtryk for et skridt i den rigtige retning. Ikke fordi vi mener, at Europa-Parlamentet skal have ret til at bestemme over Danmarks forhold til Tyrkiet, men fordi det er udtryk for, at den store folkelige modstand kan gennemtrænge selv Europa-Parlamentets panser af politisk korrekthed", siger Anders Vistisen.

Han beklager, at man i årevis har spildt ufattelige mængder af både tid og ressourcer på nogle optagelsesforhandlinger, som på forhånd var dømt til at løbe ud i sandet, fordi Tyrkiet aldrig på noget tidspunkt udviste vilje til at leve op til eksempelvis Københavner-kriterierne om overholdelse af menneskerettighederne.

Det burde man have kunnet sige sig selv. I stedet har man givet dele af den tyrkiske befolkning falske forhåbninger, og det har på mange måder forværret relationerne mellem Tyrkiet og EU. Der burde fra begyndelsen have været rene linjer, og man kunne have arbejdet på andre former for samarbejde. For som Anders Vistisen understreger:

"Det seneste halve års begivenheder bekræfter, at Tyrkiet befinder sig i en anden virkelighed end EU. Erdogans bekæmpelse af det påståede kup har fået det tynde lag af sekulært og demokratisk fernis til at skalle af i store flager, og Tyrkiet viser nu en stammepræget og intolerant kultur, som ikke har meget til fælles med de tanker om europæisk civilisation, der prægede det moderne Tyrkiets grundlægger, Kemal Atatürk for 100 år siden.

Han udtalte, at der kun findes én civilisation; nemlig den europæiske. Men den tankegang har Præsident Erdogan gjort til skamme med sine omfattende udrensninger af såvel reelle som indbildte modstandere – og sine trusler om at oversvømme EU med endnu en flygtningebølge", siger Anders Vistisen. ■

DE LANGE KNIVES NAT I TYRKIET

Af Jannich Kofoed

Tyrkiets præsident Erdogan har formentlig takket Allah, den barmhjertige og gavmilde, utallige gange siden den 15. juli; for en større gave kunne han ikke ønske sig. Erdogan og hans tros- og meningsfæller i det islamiske regeringsparti AKP og i Tyrkiets stadig mere islamiserede militær har benyttet det fejlslagne militærkup til en gigantisk udrensning i det tyrkiske samfund

Erdogan har gennemført omfattende udrensninger efter kupforsøget i Tyrkiet, og han truer med at oversvømme EU med migranter. (Foto: Scanpix)

Det var efter alt at dømme officerer med tilknytning til den stærke men forholdsvis moderate islamiske Gülen-bevægelse, som iværksatte kuppet, formentlig fordi de følte, deres positioner i militæret var truet. I deres første erklæring anklagede kupmagerne Erdogan og AKP-partiet for at undergrave de sekulære principper og de civile rettigheder. Erdogan har ladet stadig stærkere islamiske tendenser vinde frem – f.eks. ophævelse af tørklædeforbud i det offentlige og indførelse af alkoholforbud. Og han har siden 2003 på opfundne eller overdrevne anklager retsforfulgt sekulære generaler og officerer og erstattet dem med mere Erdogan-loyale og Koran-tro militærfolk.

Efter kuppet blev fire ud af 10, eller 163 af Tyrkiets generaler og admiraler anholdt; den tid, hvor Tyrkiets militær så sig selv som forsvarer af landets forfatning og adskillelsen af staten fra islam ser ud til at være forbi.

Lukning af aviser

Få timer efter kupforsøget var nedkæmpet, begyndte anholdelser og fyringer af akademikere, journalister og offentligt ansatte på alle niveauer, 100.000 offentligt ansatte i skrivende stund. 70 professorer blev anholdt i Istanbul på én nat. På det ansete tekniske Yildiz-universitet blev der udstedt arrestordre på 103 ansatte. Samtlige landets universitetsrektorer er fyret, det samme er 2.000 folkeskole- og universitetslærere. Over 2.700 dommere og anklagere over hele landet er afskediget. Den 27. juli lukkede regeringen 45 aviser og blade – nu er tallet oppe på omkring 160, senest det store republikanske og ikke-religiøse dagblad Hürriet. Den 17. august blev 38.000 fanger løsladt fra tyrkiske fængsler for at give plads til de da 36.000, som var blevet anholdt af politiske grunde. Tusinder har fået beslaglagt deres pas, så de ikke kan slippe ud af Tyrkiet. I flere NATO-lande har udstationerede tyrkiske militærfolk søgt om politisk asyl.

Og det er ikke kun tilhængere af Erdogans tidligere kompagnon imamen Fetullah Gülen, som er blevet forfulgt i kølvandet på kuppet. Den 27. juli lukkede regeringen 45 aviser og blade – nu er tallet oppe på omkring 160, senest det store republikanske og ikke-religiøse dagblad Hürriet. Erdogan er også opsat på at knuse det kurdiske parti HDP, som står i vejen for hans mål: Et islamisk præsidentstyre. Både partiets ledere, borgmestre og parlamentsmedlemmer er blevet anholdt i sager, som intet har med kupforsøget den 15. juli at gøre.

Som en udløber af heksejagten har Erdogan-tro tyrkere gjort adskillige europæiske lande til skueplads for de aggressioner, som de retter imod deres tyrkiske og kurdiske landsmænd.

Det eneste opmuntrende i den brutale tyrkiske tragedie er, at millioner af europæere med næb og klør vil modsætte sig tyrkisk medlemskab af EU. Næste skridt i oplysningsprocessen er at stille det vigtige spørgsmål, om Tyrkiet hører hjemme i NATO. ■

MIDDELHAVETS SELVFEDE MENNESKEFISKERE

Af Jannich Kofoed

Aktivister i private fartøjer transporterer tusinder af afrikanske migranter til Italien, og det kalkulerer menneskesmuglerne med, når de sælger deres rejser

Sidste år var det Grækenland, som blev overvældet af folkevandringens bølge; den bestod hovedsagelig af migranter fra Mellemøsten, Afghanistan, Pakistan, Albanien og Iran. Men i år er Italien målet for de fleste migranter, næsten alle fra Senegal, Gambia, Ghana, Niger og andre afrikanske lande, og ni ud af 10 sætter ud fra Libyen. Mens Ungarn og andre lande med deres grænser har standset masseindvandringen fra Tyrkiet, så er Italien ekstremt sårbart med sin lange kystlinje, og har derfor i år modtaget omkring 170.000 afrikanske asylansøgere.

Grunden er ikke mindst, at deres chance for at krydse Middelhavet er blevet langt større. Over 90 procent af migranterne lander ikke i Italien i deres egne både men bliver fragtet i italienske kystfartøjer og andre europæiske skibe. En anonym EU-embedsmand siger til Reuters: "Menneskesmuglerne er begyndt at anbringe stadig flere mennesker på stadig mere upålidelige fartøjer og kan nu sejle i meget kortere tid, før de ved, hvor vi befinder os, og påkalder sig hjælp". Det er EU's såkaldte Sophia Mission, som ellers skulle komme smugleriet til livs og træne Libyens kystvagt, som utilsigtet hjælper smuglerne.

Men et andet fænomen har også hjulpet stærkt til at gøre sejladsen til Italien mere sikker: Private aktivister fra vestlige lande, som samler migranterne op, ganske tæt på Libyens kyst. Den slags er godt stof for journalister, og hvis man googler emnet dukker der stribevis af artikler op, som lovpriser den menneskekærlige foretagsomhed – og kun ganske få spage indvendinger, som gør opmærksom på filantropiens skyggeside.

Tusinder fragtet til Europa

Den tyske kaptajn Klaus Vogen får megen omtale for at have brugt 750.000 euro på at stifte "SOS Méditerranée", og sejler nu rundt med skibet Aquarius, som kan samle 500 migranter op på én gang. Det italiensk-amerikanske ægtepar Christopher og Regina Catrambone "brugte hele deres opsparing på at købe et nødhjælpsfartøj", Phoenex 1, som på 60 dage forsynede Italien med 3.000 nye migranter. Skibet har en besætning på 20 aktivister og to droner i luften. Nu forventer ægteparret offentlig støtte, fordi deres kasse er tom. Læger uden Grænser har deres egne fartøjer, det samme har Sea Watch i Berlin, og sidst tilkommet i godgørenheds-flåden er det privatejede skib Sea-Eye.

Tilsammen har aktivisterne fragtet mange tusinder afrikanere sikkert til Italien.

Alle de godgørende aktivister kom på banen efter, at Italien i 2013 opgav sit Mare Nostrum-program, som nåede at transportere 150.000 afrikanere til Europa, og efter at EU i stedet indledte sit Operation Triton. Det kuldsejlede af samme grund, at ethvert signal om, at der er temmelig sikker fragt over Middelhavet uundgåeligt virker som en magnet for migranterne og menneskesmuglerne.

Direktøren for Migrant Offshore Aid Station (MOAS) med base på Malta, Martin Xuereb, siger: "Vores motivation er ganske enkelt, at ingen fortjener at dø, og vi gør alt i vores magt for at forhindre, at de, som føler sig tvunget til at gennemføre den farlige sejlads, ikke drukner".

Men måske burde de velmenende aktivister i stedet spørge hinanden, om ikke de har et ansvar for de migranter, der – lokket af SMS-meddelelser om sikker sejlads – finder døden i Middelhavet? Eller om vi andre – italienerne, danskerne, europæerne – skal belastes af den personlige selvfede fornøjelse, som de sejlende venligboere får ved at transportere tusinder af uønskede og unødvendige migranter over Middelhavet til os? ■

Ikke alene EU's grænseagentur Frontex giver den i rollen som humanitært rejsebureau – også private aktører hjælper migranter over Middelhavet. (Foto Scanpix)

Jørn Dohrmann har længe arbejdet på at gøre forholdene på motorvejene sikrere for trafikanterne. Nu er der en realistisk chance for, at Parlamentet henstiller til Kommissionen, at alkolåse i alle nye lastbiler gøres obligatoriske. (Foto Karsten Lorentzen)

DOHRMANN:

ALKOLÅSE TIL LASTBILER PÅ VEJ

Af Karsten Lorentzen

Det skal være slut med, at udenlandske lastbilchauffører med for høje promiller i blodet gør livet usikkert på de danske og europæiske veje, hvis det står til Jørn Dohrmann. Allerede sidste år tog han initiativ til en konference om alkolåse med tilstedeværelse af blandt andet EU's transportkommissær Violeta Bulc.

I den forbindelse er Miljøudvalget blevet taget med på råd for at give deres anbefalinger på miljø- og sundhedspolitiske pointer, der kan rejses i forbindelse med den europæiske godstransport. "Vi har set vores snit til at bruge vores erfaringer og viden til at fremsætte forslag om, at Miljøudvalget skal give anbefaling til Transportudvalget om, at alle nye typer køretøjer til godstransport får monteret alkolåse. Vi havde et godt samarbejde med ordføreren på Miljøudvalgets opinion-rapport, som i tilgift gav sin anbefaling til udvalget om at stemme for mit forslag", siger Jørn Dohrmann.

Forslaget blev således stemt igennem i Miljøudvalget, og det vil nu indgå i den nye samlede rapport, der senere skal til afstemning i Parlamentet. Således er der nu en realistisk chance for, at Europa-Parlamentet vil give sin henstilling til Kommissionen om at lave europæisk lovgivning om montering af alkolåse i alle nye køretøjer, der indgår i godstransporten. ■

NOGET FOR NOGET:

FISKERIAFTALE MED NORGE MÅ MEDFØRE LAVERE TOLDSATSER

Af Karsten Lorentzen

I 2012 opsagde Norge en gensidig fiskeriaftale med Sverige og Danmark om fiskeri i Kattegat og Skagerrak med henvisning til, at aftalen brød med FN's havretskonvention. Eftersom Danmark og Sverige oprindeligt indgik denne aftale, før de blev medlemmer af hhv. EF og EU, er det nu op til EU at forhandle en aftale på plads med Norge. EU-Parlamentets eneste reelle opgave i denne sag er at give sin tilladelse til, at en aftale forhandles på plads med Norge. Men Jørn Dohrmann, der er formand for SINEEA-udvalget og stedfortræder i Fiskeri-udvalget benyttede lejligheden til at udfærdige to politiske tillægspunkter, der lægger pres på de voldsomme norske toldsatser på importerede landbrugs-produkter.

"Nordmændene vælger at optræde meget usolidarisk, når landbrugsprodukter som oksekød og oste pålægges strenge toldsatser, fordi de vil beskytte deres eget landbrug. Det skader eksporten – særligt danske landmænd rammes af de norske toldsatser, fordi vi er et af de lande med størst samhandel med Norge. Det kan derfor kun glæde mig, at et flertal i Fiskeriudvalget valgte at vedtage beslutningsforslaget med mine politiske punkter", siger Jørn Dohrmann, der tilføjer, at forslaget – om alt går efter planen – kommer til afstemning i Parlamentet i denne måned. Det forbavser ham imidlertid, at Socialdemokratiets medlem af Fiskeriudvalget, Ole Christensen stemte for at fjerne punkterne fra forslaget. "Det kan da ikke andet end undre, at Socialdemokratiet i Europa-Parlamentet tilsyneladende ikke går op i at sikre optimale afsætningsmuligheder for den danske fødevarebranche", siger Jørn Dohrmann. ■

EUROPÆISK FOLKEBLAD
Tidsskrift udgivet af ECR-Gruppen i Europa-parlamentet

2. Årgang, nr. 7

Ansv. redaktør: Karsten Lorentzen
Mail: karsten.lorentzen@ft.dk

I redaktionen: Kristian Wederkinck Olesen, Morten Mærsk og Jannich Kofoed

Artikler og indlæg udtrykker ikke nødvendigvis ECR-Gruppens eller Dansk Folkepartis synspunkter.

Layout: Dansk Folkeparti
Tryk: KLS Grafisk Hus

Forsidefoto: Scanpix

TELEFONLISTE DF-MEP

ANDERS PRIMDAHL VISTISEN
Europa-Parlamentet
WIB 05M071
60, Rue Wiertz
B-1047 Bruxelles
Belgien
Telefon: +32 2 28 45859
Mail: anders.vistisen@ep.europa.eu

MORTEN MESSERSCHMIDT
Europa-Parlamentet
WIB 05M061
60, rue Wiertz
B-1047 Bruxelles
Belgien
Telefon: +32 2 28 45738
Mail: morten.messerschmidt@ep.europa.eu

Personlig assistent:
Søren Peter Jensen
Telefon: +32 2 28 47738
Mail: sorenpeter.jensen@ep.europa.eu

JØRN DOHRMANN
Europa-Parlamentet
WIB 05M057
60, Rue Wiertz
B-1047 Bruxelles
Belgien
Telefon: +32 2 28 45721
Mail: jorn.dohrmann@ep.europa.eu

Personlig assistent:
Louis Andreas Michaelsen
Telefon: +32 2 28 47721
Mail: louis.michaelsen@ep.europa.eu

ECR De Europæiske Konservative og Reformister

ECR-Gruppen, Christiansborg, 1240 København K. Ved adresseændring, kontakt tlf.: 33 37 51 99

POST
PP DANMARK

Magasinpost SMP
ID nr.: 46654

BESKE DRÅBER

DEN POST-FAKTUELLE ELITE

V. Jannich Kofoed

Jannich Kofoed. (Privatfoto)

Jeg talte engang med en palæstinenser i Betlehem. Han var shipping-uddannet og talte godt engelsk og oplyste mig om det præcise antal jøder, der var dræbt i Holocaust: 2.500. En anden araber fortalte mig i Bagdad, at det var Mossad, der havde sprængt World Trade Center i luften. Bevis: Alle jødiske ansatte ringede ind og meldte sig syge den 11. september. I dag ville den slags blive kaldt for *post-faktuelle forestillinger*. Det betyder noget i retning af, at uanset hvor tåbelig en påstand er, så er argumenterne imod den uden større betydning, fordi folk *ønsker*, at det absurde er sandt, eller i hvert fald *kunne* være sandt – og derfor vælger at tro på det usande.

Post-faktualitet er blevet den helt store modedille blandt sociologer, kommentatorer, eksperter etc., som er meget bekymrede over den postfaktuelle trussel. Den har nemlig fået danskerne til at bevare retsforbeholdet, briterne til at melde sig ud af EU, tyskere til at stemme på AFD og italienerne til at afvise en ny forfatning. Til gengæld åndede eliten lettet op, da østrigerne afviste det postfaktuelle og valgte en præsident, som lover dem en sand, grøn og solidarisk fremtid i EU med masser af bæredygtig indvandring.

Der er ingen facitliste over, hvad der er postfaktuelt, men ifølge eliten er der masser af påstande og udsagn, som slet ikke er postfaktuelle, selv om de absolut ser sådan ud. Her er nogle eksempler fra pressen, også fra statsbetalte medier:

"Ekspert: Områder med indvandrere er bedre end villaveje til at få flygtninge i arbejde" – "Eksperter efter ny undersøgelse: "Syriske flygtninge er veluddannede" – "Indvandrere giver overskud" – "Regeringens egne embedsmænd: "Flygtninge vil gavne økonomien" – "Uledsagede flygtningebørn har stærk vilje til integration" – "Ung muslim: Højrefløjen radikaliserer mig" – "Computeranalyse: Bibelen er mere voldelig end koranen" – "Integrationen i Danmark er en megasucces" – "Tolerante svenskere: Flere accepterer flygtninge".

Måske er det i virkeligheden Europas selvfede elite, som er "postfaktuel"? Måske opfatter befolkningerne elitens "sandheder" som postfaktuelle og uimodtagelige for modargumenter? Som når danske journalister sender reportager hjem om brandattentater på tyske og svenske asylcentre, billeder af karseklippede og heilende nynazister og interviews med grimme gamle, mænd i snuskede lejligheder, som stemmer på Alternative Für Deutschland – men ingen reportager om overfald og voldtægter såvel indenfor som udenfor asylcentrene; ingen reportager om utaknemlige asylansøgere, som brænder deres boliger ned, brokker sig over sløvt internet og hælder maden i lokummet; intet om forfølgelse af kristne flygtninge eller kamp på kølle og kniv mellem sunni- og shiamuslimer, mellem syrere og afghanere, eritreanere og somaliere og en masse stammer, du ikke vidste eksisterede.

Den slags foregår nemlig – ikke postfaktuelt men helt aktuelt, i hele Europa. Journalisterne og resten af eliten mener bare ikke, at borgerne kan håndtere den slags faktuelle oplysninger. Måske skyldes elitens frygt for det postfaktuelle bare, at borgerne selv finder ud af, hvad der er fup eller fakta? ■

ECR De Europæiske Konservative og Reformister

7/2016

ECR -GRUPPEN

Christiansborg
1240 København K